

R O M Ȃ N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II-A PENALĂ

Dosar nr.19159/3/2016 (2227/2016)

Î N C H E I E R E A NR.462/CO/DL
Ședința din Camera de consiliu din data de 20 septembrie 2016
Curtea constituită din:
JUDECĂTOR DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI: CAMELIA BOGDAN
GREFIER: DANA-MARIA POPESCU

Ministerul Public – a fost reprezentat de procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Eugen Anton.

Pe rol soluționarea cauzei penale, având ca obiect contestația formulată de **inculpatul** Schwartzenberg Emilian, împotriva încheierii din data de 09.06.2016, pronunțată de Tribunalul București, în dosarul nr. 19159/3/2016.

La apelul nominal făcut în ședința din Camera de consiliu, se prezintă pentru contestatorul-inculpat apărătorul ales - avocat Cojocaru Leonardo Florin, cu împuternicire avocațială nr.2910808/2016, aflată la dosar.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează atașarea relațiilor solicitate în sensul îndeplinirii procedurii de citare cu inculpatul, după care:

Se prezintă avocatul din Israel al inculpatului, Eitan Maoz, prin intermediul căruia s-a îndeplinit procedura de citare, care depune la dosar copia legitimație de avocat.

La interpelarea judecătorului de drepturi și libertăți, apărătorul inculpatului, numitul Eitan Maoz, arată că nu se află în posesia vreunei autorizații emisă de Baroul București, conform Legii nr.51/1995, pentru a pune concluzii în prezenta cauză.

Judecătorul de drepturi și libertăți pune în vedere apărătorului Eitan Maoz să părăsească sala de judecată, dosarul judecându-se în cameră de consiliu, doar în prezența părților și a apărătorilor acestora.

Se prezintă traducătorul de limba engleză, Slăvuică Elena, care depune la dosar copia autorizație de traducător nr.2252/05.10.1999 și se procedează la traducerea, în ședință, a înscrisurilor în limba engleză, atașate la dosarul cauzei.

Nemaifiind cereri de formulat, excepții de invocat și probe de administrat, Judecătorul de drepturi și libertăți constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra contestației formulate de inculpat.

Apărătorul contestatorului-inculpat învederează judecătorului faptul că această contestație vizează nerespectarea procedurii de citare cu inculpatul, atât la momentul solicitării de luare a măsurii arestării preventive, cât și la momentul luării acestei măsuri de către instanță.

Astfel, la pagina 49 a referatului cu propunere de arestare preventivă se arată că nu a putut fi adus la cunoștință suspectului anumite aspecte, întrucât nu există nici un fel de date referitoare la modul în care acesta ar fi putut fi contactat și chemat în fața organului judiciar. Potrivit informațiilor obținute din fișa de evidență a persoanelor, inculpatul nu figurează cu nicio adresă activă în România.

În același sens, există referiri și la pagina 60 a dosarului instanței de fond, unde se află un document care atestă verificările făcute la evidența persoanelor, înainte de emiterea

mandatului de arestare. Urmare a acestor verificări, s-a constatat că inculpatul nu a avut niciodată domiciliul în România, că *în istoricul tuturor adreselor sale figurează alte adrese decât acelea la care a fost citat și că figurează în acele evidențe cu mențiunea „cetățean român, cu domiciliul în străinătate”, fiind indicat statul Israel și data migrării, respectiv 01.01.1979.*

La pagina 79 a dosarului instanței de fond există o adresă a Serviciului Investigații Criminale a DGPMB care arată că din verificările efectuate până în prezent a rezultat faptul că inculpatul a părăsit România cu destinație necunoscută de organele de poliție. Este evident că părăsirea de către Schwartzberg Emilian a teritoriului țării figurează, în mod precis, în evidențele autorităților române și s-a putut constata data la care acest lucru s-a petrecut, cu mult anterior momentului la care se solicita arestarea preventivă, astfel încât atunci când s-au făcut demersuri către instanță se cunoștea, în mod cert, că a părăsit teritoriul României.

La pagina 56 a dosarului instanței de fond se arată că un alt motiv pentru care este necesară prezența inculpatului în fața organelor judiciare, este dat de faptul că, potrivit practicii autorităților judiciare din Israel (țara al cărei cetățean este în prezent inculpatul Schwartzberg Emilian), extrădarea, în vederea executării unei condamnări pronunțată într-o altă țară, în urma unui proces desfășurat în lipsa condamnatului, este extrem de dificilă.

La momentul investirii instanței cu cererea de arestare procurorul, însuși, subliniază că avea cunoștință că la acel moment, deja, inculpatul s-ar afla în Israel și că procedurile cu acest stat sunt dificile în privința extrădării. Totodată, procurorul a arătat, cu privire la statul în care se găsește, că nu se poate discuta despre extrădarea dintr-un stat în care persoana respectivă nu se găsește.

La pagina 50 a referatului cu propunere de arestare preventivă să arată că la data de 28.12.2015 s-a procedat la citarea inculpatului Schwartzberg Emilian pentru data de 15.01.2016 la ultimele adrese la care a figurat în țară.

La interpelarea judecătorului, apărătorul contestatorului-inculpat arată că s-a deplasat în Israel în cursul acestui an, moment la care a semnat contractul de asistență juridică cu inculpatul.

Apărarea arată că înțelege să invoce în prezenta cauză dispozițiile art. 5 și 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, în privința art. 5 *există o încălcare față de modul în care s-a procedat în cauză. Potrivit art. 5 din CEDO „orice persoană are dreptul la libertate și siguranță, nimeni nu poate fi privat de libertatea sa decât în cazurile anume prevăzute și, conform căilor legale”.* Pentru a îndeplini măsura preventivă care presupune detenția persoanei trebuie să aibă loc potrivit căilor legale și să respecte normele de fond și de procedură ale dreptului intern. La rândul său, dreptul intern trebuie să se conformeze Convenției și principiilor acesteia, respectiv principiul securității juridice și principiul protecției împotriva arbitrariului, acesta din urmă fiind chiar scopul art. 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În această cauză s-a dispus arestarea unei persoane fără a fi fost în mod corespunzător informată despre organizarea unei ședințe de judecată, motiv pentru care apărarea apreciază că au fost încălcate și dispozițiile art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a dreptului intern. Instanța a fost sesizată cu propunere de arestare preventivă la data de 20.05.2016, iar mandatul a fost deja emis la data de 09.06.2016, în mai puțin de 20 de zile, care privește un cetățean cu dublă cetățenie și care locuia în străinătate. Nu s-a făcut nici un demers pentru citarea acestei persoane care locuia în străinătate.

La pagina 55 a dosarului Curții de Apel București există un înscris care reprezintă răspunsul DNA dat unui avocat israelian care îl reprezenta pe inculpat prin care se comunica faptul că urmează ca inculpatul să fie citat prin comisie rogatorie în Israel. Adresa este emisă încă din anul 2013, moment la care se avea cunoștință despre faptul că Schwartzberg Emilian locuiește într-o altă țară.

La dosar există extrase din presă în care se precizează că Schwartzberg Emilian a fost observat în Israel la una dintre vizitele președintelui României.

Totodată, apărarea solicită judecătorului să aibă în vedere că statul Israel este semnatar al Convenției Europene de Asistență Judiciară în materie penală de la Straasbourg din data de 20.04.1959, iar potrivit declarației acestui stat adresată Secretarului General al Consiliului Europei la data de 27.09.1967, citația înmănată unei persoane aflată pe teritoriul acestui stat trebuie să fie transmisă autorităților sale cu cel puțin 40 de zile înainte de data fixată pentru înfățișare. Dacă se derogă de la această poziție a statului Israel, se regăsește în dreptul nostru intern prevederea art. 259 alin.11 C.p.p., potrivit căreia la stabilirea termenului pentru înfățișarea suspectului sau inculpatului aflat în străinătate se ține seama de normele internaționale aplicabile în relația cu statul, iar în lipsa unor asemenea norme, de necesitatea ca citația în vederea înfățișării să fie primită cel mai târziu cu 30 de zile înainte de ziua stabilită pentru înfățișare. Instanța a fost învestită la data de 20.05.2016, iar la data de 09.06.2016 deja se emitea mandatul.

În opinia apărării trebuie făcută o diferență între ceea ce înseamnă ca autoritățile să considere cu bun-credință că îndeplinesc o procedură de citare în raport cu anumite informații cunoscute și ceea ce relevă informațiile concrete din această speță și anume că , în mod constant, în demersurile pe care le-au făcut autoritățile judiciare române au fost în deplină cunoștință de cauză că Schwartzberg Emilian, cetățean al statului Israel nu mai locuiește în România și că nu mai locuiește la niciuna dintre adresele la care a fost citat. Citarea a fost făcută cu titlu pur formal, scopul a fost acela că nu se poate extrăda din Israel dacă este judecat în lipsă și trebuie arestat nu pentru că s-ar sustrage, ci pentru că nu poate fi extrădat ulterior.

Pentru aceste motive, apărătorul contestatorului-inculpat solicită admiterea contestației și anularea mandatului de arestare preventivă.

Reprezentantul Ministerului Public arată că față de inculpat s-a dispus arestarea preventivă existând suspiciunea rezonabilă în legătură cu săvârșirea infracțiunii de complicitate la dare de mită, prevăzută de art. 48 alin.1 rap. la art. 255 alin. 1 vechiul C.p., cu aplicarea art. 6 din Legea 78/2000 și a dispozițiilor art. 5 N.c.p.

În esență, în cursul anului 2011, Schwartzberg Emilian l-a ajutat pe Morgenstern Avraham, administrator unic al societății Shapir Structures SRL, să dea primarului Municipiului Constanța, Mazăre Radu Ștefan, suma totală de 175.000 Euro pentru ca acesta să facă demersuri, atât în cadrul atribuțiilor de serviciu, cât și în afară, contrar acestora, pentru a câștiga licitația SC Shapir Structures SRL, în condiții avantajoase, licitația având ca obiect contractul de construire a campusului social Henri Coandă, în valoare de 40.964.030 lei , fără TVA. Ajutorul acordat de inculpatul contestator a constat, pe de o parte, în faptul că a intermediat darea sumei de 175.000 Euro prin interpunerea pe traseul banilor a societății offshore Medici Management, societate al cărei beneficiar real era și, pe de altă parte, a facilitat relația dintre Mazăre Radu Ștefan și Morgenstern Avraham, fiind prieten cu aceștia din urmă.

În opinia Ministerului Public în cauză există probe care atestă suspiciunea rezonabilă, pe de o parte, în legătură cu săvârșirea infracțiunii reținută în sarcina acestuia. În mod corect s-a dispus arestarea preventivă de judecătorul de drepturi și libertăți având în vedere că există probe care demonstrează, pe de o parte, circuitul banilor, scopul pentru care au fost dați acești bani, probe referitoare la implicarea inculpatului constând în intermedierea sumei de 175.000 Euro prin interpunerea pe traseul banilor a societății offshore Medici Management și prin facilitarea relației cu cei doi, respectiv Mazăre Radu Ștefan și Morgenstern Avraham.

De asemenea, există probe care demonstrează că inculpatul Mazăre a intervenit activ în procedura de desfășurare a licitației și probe care înlătură apărarea inculpaților.

Au fost efectuate comisii rogatorii în prezenta cauză, astfel cum sunt enumerate la fila 47 a referatului cu propunere de luare a măsurii arestării preventive.

În ceea ce privește incidența cazului prevăzut de art. 223 alin.1 lit. a C.p.p., reprezentantul Ministerului Public arată că aceasta este, pe deplin, dovedită. Inculpatul a fugit sau a avut intenția de a se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată, ori a făcut pregătiri de orice natură pentru astfel de acte.

Astfel, din actele de urmărire penală rezultă că la data de 03.11.2014, cu prilejul efectuării de acte de urmărire penală la care a fost invitat și apărătorul ales al inculpatului Mazăre Radu Ștefan, avocat Dancu Cătălin, acesta arătând că este și apărătorul avocatului lui Schwartzberg Emilian, fiind angajat în acest sens.

Deoarece inculpatul avea cunoștință de desfășurarea urmăririi penale, s-a trecut la îndeplinirea procedurii de citare a suspectului, prin intermediul avocatului său ales, întocmindu-se procesul – verbal, semnat și de avocat, la fila 39 din volumul 23 al dosarului de urmărire penală.

Prin adresa din data de 04.11.2014, domnul Dancu a arătat că inculpatul Schwartzberg Emilian l-a înputernicit să îl reprezinte doar în raport de autoritățile din Liechtenstein și că nu este înputernicit să îl reprezinte și în dosarul din România, astfel că nu se poate îndeplini procedura de citare prin intermediul său.

Față de aceste precizări, după cum rezultă din volumul 23, prin adresa din data de 10.11.2014, organul de urmărire penală i-a solicitat comunicarea unor date de contact la care să poată fi citat suspectul Schwartzberg Emilian. Apărătorul acestuia, avocat Dancu Cătălin, a răspuns, prin adresa nr.373/12.11.2014, că a discutat cu clientul său și că acesta nu i-a încuviințat să comunice astfel de date. Față de această împrejurare, este evident că inculpatul, pe de o parte, a fost încunoștințat despre existența prezentei cauzei și despre necesitatea prezenței sale în fața organului judiciar și, pe de altă parte, să furnizeze organului judiciar datele sale de contact, sustrăgându-se, în acest fel, de la urmărirea penală efectuată împotriva sa.

Ulterior, la data de 28.12.2015, s-a procedat la citarea inculpatului pentru data de 15.01.2016, la ultimele adrese la care a figurat în țară, fiind singurele adrese efective de care avea cunoștință organul de urmărire penală, rezultatul fiind că la niciuna dintre aceste adrese, inculpatul nu mai locuiește. (fila 82-87, vol. 37 al dosarului de urmărire penală).

La data de 10.02.2016 (fila 35, vol.27 dup), având în vedere dispunerea unei expertize contabile a fost din nou contactat domnul apărător Dancu Cătălin, solicitându-i-se să comunice dacă între timp a fost desemnat apărător ales al inculpatului. Avocatul a precizat că nu a fost desemnat.

Conform procesului-verbal din aceeași dată, respectiv din 15.02.2016, s-a încercat citarea inculpatului prin intermediul fratelui său Fabian Schwartzberg, însă acesta nu a dorit să primească citația și nici să pună la dispoziția organului de urmărire penală adresa de email a inculpatului în vederea citării. Fratele acestuia a pus la dispoziția organului judiciar un număr de telefon la care a arătat că poate fi contactat inculpatul. S-a procedat și la apelarea acestui număr, chiar în prezența martorului, rezultatul fiind că apelantul nu a răspuns.

Inculpatul a refuzat chiar datele de contact ale procurorului, întrucât, ulterior, s-a încercat, în mod repetat (15.02.2016, 03.03., 04.03.206, 15.05.206) contactarea inculpatului la numărul de telefon indicat de fratele său. S-a procedat la citarea inculpatului și prin afișare la sediul organului judiciar. Astfel, rezultă reaua intenție a inculpatului de a se ascunde pentru a se sustrage de la urmărirea penală.

Urmărind cronologia actelor efectuate de judecătorul de drepturi și libertăți cu ocazia soluționării propunerii de arestare preventivă, se observă că au fost citați la adresele indicate atât în satul Izvorani, str.Mihai Eminescu nr.90, Comuna Snafov, Județul Ilfov, cât și în București, Sector 1, str. Mircea Zorileanu, precum și la numărul de telefon indicat de frate,

după cum rezultă din filele 60, 63, 68 ale dosarului Tribunalului București prin care a fost soluționată de judecătorul de drepturi și libertăți propunerea de arestare preventivă.

La fila 75 a aceluiași dosar rezultă că poliția s-a deplasat la această adresă, rezultatul fiind că de 7-8 ani, inculpatul nu mai locuiește acolo, fără a se furniza o adresă concretă.

La fila 77, prin dispoziția Inspectoratului General al Poliției Române din data de 10.06.2016, rezultă că inculpatul este urmărit la nivel național și a părăsit România cu destinație necunoscută.

De asemenea, solicită judecătorului să observe că criticile formulate de apărătorul inculpatului prin care solicită constatarea nulității absolute sunt vădit nefondate, câtă vreme, atât organul de urmărire penală, cât și judecătorul de drepturi și libertăți nu au avut date pentru citarea la o adresă concretă a inculpatului. În mod corect, s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 259 alin.5 C.p.p., față de împrejurarea că, potrivit art. 225 alin.4 C.p.p., inculpatul s-a sustras. Inculpatul a refuzat să pună la dispoziția organelor de urmărire penală datele de contact, precum și să contacteze procurorul, deși avea cunoștința despre indicarea unei eventuale adrese.

Fratele inculpatului nu a fost solicitat, din punct de vedere al tezei probatorii, în faza de urmărire penală, să deponă mărturie în legătură cu acuzația adusă pe fond inculpatului, ci doar cu privire la datele de contact ale inculpatului. Demersul organului de urmărire penală viza tocmai exercitarea efectivă a dreptului la apărare de către inculpat.

Totodată, la momentul soluționării propunerii de arestare preventivă, nu au existat date concrete în legătură cu domiciliul efectiv al inculpatului, nici măcar prin înscrisurile la care s-a făcut referire de apărătorul inculpatului. Singura precizare este că în cursul soluționării prezentei contestații apărătorul inculpatului a indicat o adresă, cu element de noutate concretă la care s-ar afla inculpatul în Israel, iar judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel București, soluționând, pe fond contestația, a dat curs citării la această adresă, citare care a fost efectivă, după cum rezultă din dovada de îndeplinire a procedurii de citare, pe de o parte, iar pe de altă parte, rezultatul acestei proceduri de citare denotă și accentuează intenția vădită a inculpatului de a se sustrage urmăririi penale, întrucât, deși a avut, în mod concret, și de data aceasta despre desfășurarea procesului penal, nu s-a prezentat în fața judecătorului de drepturi și libertăți din România.

Potrivit înscrisului depus de DNA la data de 18.08.2016, rezultă că pentru a se sustrage consecințelor faptelor sale, este suficient ca inculpatul să se asigure că nu părăsește teritoriul statului Israel, pe perioada desfășurării procesului și, ulterior, până la împlinirea termenului de prescripție a executării în cazul aplicării unei pedepse. În consecință, este necesară asigurarea prezenței inculpatului la procedurile ce se desfășoară în prezenta cauză pentru a evita pronunțarea unor hotărâri de condamnare în lipsă. Având în vedere atitudinea inculpatului, vădit de sustragere de la urmărire penală, singura modalitate prin care se poate asigura prezența acestuia pe teritoriul României este arestarea sa preventivă.

De asemenea, măsura dispusă de judecătorul de drepturi și libertăți este în concordanță cu art. 5 și 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, încadrându-se în excepțiile consacrate la drepturile fundamentale. S-au depus toate diligențele din partea autorităților judiciare române pentru citarea legală a inculpatului, însă a rezultat că acesta se sustrage de la urmărirea penală.

În acest sens, reprezentantul Ministerului Public solicită, în baza art. 425 ind.1 pct. 7 alin.1, lit.b C.p.p. , prin raportare la dispozițiile art. 204 alin.7 C.p.p., să se dispună respingerea, ca nefondată, a contestației, cu obligarea la plata cheltuielilor judiciare a contestatorului.

Apărătorul contestatorului-inculpat, având cuvântul în replică, arată că ceea ce a indicat ca adresă pentru citarea inculpatului reprezintă adresa de domiciliu a lui Schwartzberg Emilian din Israel. Cu o minimă diligență s-ar fi putut constata această adresă

de domiciliu. DNA nu era exonerat de obligațiile ce îi incumbă în materie de citare. Procedura se poate realiza la sediul avocatului, după o primă legală citare, care în privința persoanelor care locuiesc în străinătate se face acolo, prin comisie rogatorie. S-a constatat că a ajuns citația și s-au găsit membrii familiei acolo, respectiv tatăl care a primit citația. Este o adresă de domiciliu veche, care figura în evidențele autorităților. S-a ignorat, în totalitate, obligația de citare a persoanei în străinătate, acolo unde se cunoștea deja de către organele judiciare, că locuiește inculpatul.

JUDECĂTORUL DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI,

Deliberând cu privire la contestația formulată, constată că:

Prin încheierea din data de 09.06.2016 pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală în dosarul nr. 19159/3/2016, în baza art. 226 NCPP a fost admisă propunerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, în dosarul nr. 220/P/2016, privind arestarea preventivă a inculpatului **Schwartzberg Emilian**.

În baza art.223 alin.1 lit.a și alin.2 NCPP s-a dispus arestarea preventivă a inculpatului **Schwartzberg Emilian** pe o durată de 30 de zile începând cu data punerii în executare a mandatului de arestare.

În baza art.230 NCPP s-a dispus emiterea de îndată a mandatului de arestare preventivă pe numele inculpatului.

Onorariul apărătorului din oficiu s-a avansat din fondurile Ministerului Justiției.

Pentru a hotărî astfel, judecătorul a reținut următoarele:

Prezentul dosar reprezintă o disjungere din dosarul 2/P/2016 în care la data de 31.03.2016 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Mazăre Radu Ștefan, Mazăre Alexandru și Morgenstern Avraham.

Acel dosar a fost înaintat, datorită calității de parlamentar a inculpatului Mazăre Alexandru, la Înalta Curte de Casație și Justiție.

În prezentul dosar nicio persoană nu are vreo calitate care ar determina competența vreunei alte instanțe (competentă după calitatea persoanei) și nici nu e începută urmărirea penală împotriva unei astfel de persoane.

În acesta situație, competența de judecată a prezentei propuneri de arestare revine Tribunalului București, competent din punct de vedere material, infrafracțiunea de dare de mită se judecă în primă instanță de către Tribunal.

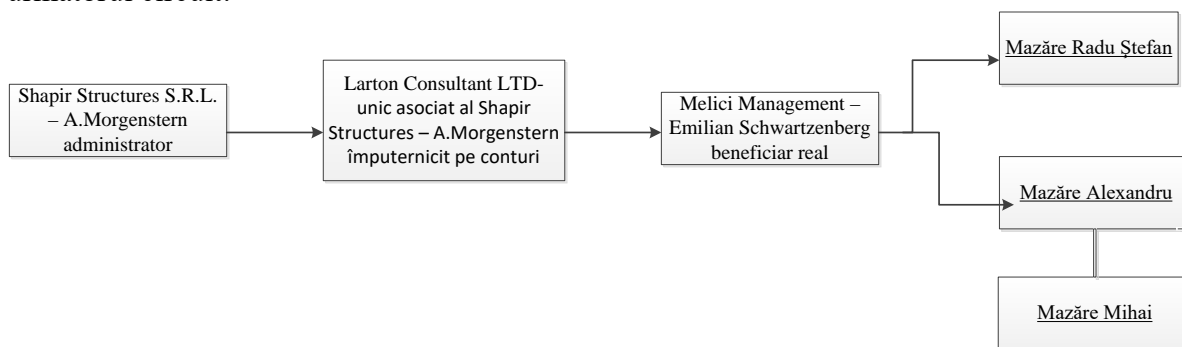
În analiza prezentei propuneri, Tribunalul a reținut următoarea situație de fapt:

În cursul anului 2011, Schwartzberg Emilian l-a ajutat pe Morgenstern Avraham, reprezentantul societății Shapir Structures S.R.L., să îi dea lui Mazăre Radu Ștefan, primarul municipiului Constanța de la acea vreme, suma totală de 175.000 de euro pentru a facilita câștigarea de către această societate, în condiții avantajoase, a licitației având ca obiect contractul de construire a Campusului social Henri Coandă în valoare de 40.964.030 lei fără TVA (circa 10 milioane de euro).

Ajutorul acordat de Schwartzberg Emilian a constat, pe de o parte, în faptul că a intermediat darea sumei de 175.000 de euro prin interpunerea pe traseul banilor a societății offshore Melici Management Inc (societate al cărei beneficiar real era) și, pe de altă parte, a facilitat relația dintre Mazăre Radu Ștefan și Morgenstern Avraham, fiind prieten cu amândoi.

Suma de 175.000 de euro a plecat din contul societății Shapir Structures S.R.L. la data de 16.08.2011 cu justificarea de onorariu de succes (succes fee) și servicii privind depunerea, verificarea, controlarea și urmărirea licitației pentru proiectul Henri Coandă, iar la datele de 13.09.2011 și 06.12.2011 suma de 175.000 de euro a intrat în conturile personale ale fraților Mazăre.

Traseul banilor este urmărit și stabilit pe bază de documente bancare, rezultând următorul circuit:

În schimbul acestei sume de bani, Mazăre Radu Ștefan a efectuat o serie de demersuri, unele intrând în atribuțiile sale serviciu (inițierea unor hotărâri de consiliu prin care au fost aprobate diversele etape ale proiectului de construire a campusului social Henri Coandă), altele în afara, contrare atribuțiilor sale de serviciu (participarea la întâlniri private cu Avraham Morgenstern și Emilian Schwartzberg, în care erau discutate și stabilite aspecte referitoare la contractul de construire a campusului).

S-a apreciat că la dosar există probe care dovedesc această situație de fapt, probe care se pot grupa în 5 categorii:

- Probe care demonstrează **circuitul banilor**, respectiv ordine de plată și extrase de cont din care rezultă că suma de 175.000 de euro pleacă din contul societății Shapir Structures S.R.L. și ajunge, în final, în conturile personale deschise în Israel de Mazăre Radu Ștefan (95.000 euro) și Mazăre Alexandru (80.000 de euro);
- Probe care demonstrează **scopul** pentru care au fost dați acești bani, respectiv pentru câștigarea contractului privind construirea ansamblului de locuințe sociale Henri Coandă;
- Probe referitoare la **implicarea lui Elan Schwartzberg** (constând în faptul că, pe de o parte, a intermediat darea sumei de 175.000 de euro prin interpunerea pe traseul banilor a societății offshore Melici ManagementInc și, pe de altă parte, a facilitat relația dintre Mazăre Radu Ștefan și Morgenstern Avraham, fiind prieten cu amândoi);
- Probe care demonstrează că **inculpatul Mazăre Radu Ștefan a intervenit activ** în procedura de desfășurare a licitației;
- Probe care **înlătură apărarea inculpaților** Mazăre Radu Ștefan și Morgenstern Avraham, singurii care au dat declarații în cauză.

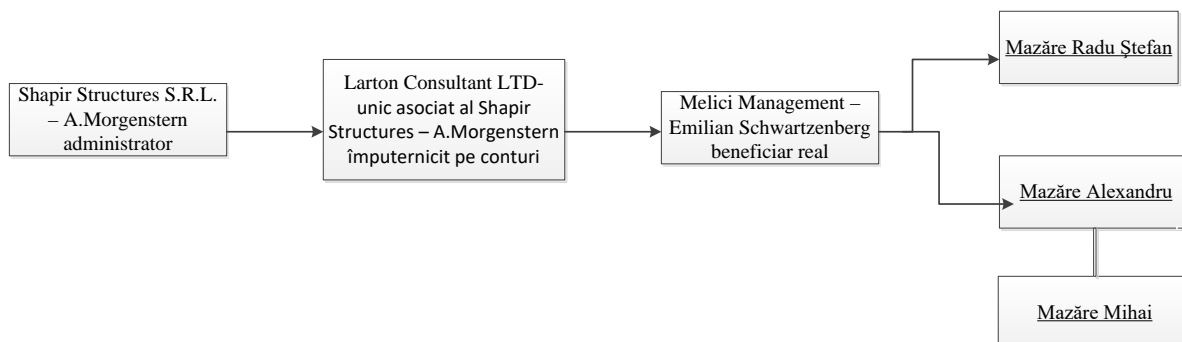
Probe care demonstrează circuitul banilor:

La dosarul cauzei există ordine de plată și extrase de cont care au fost supuse unei **expertize contabile judiciare** (f. 19-56, vol. 29), pentru a se stabili circuitul banilor.

Analizând documentele depuse la dosar (facturi, ordine de plată, extrase de cont), în raport de concluziile expertului desemnat (f. 19-56, vol. 29), s-a reținut că rezultă că suma de 175.000 de euro pleacă din contul societății câștigătoare a licitației Shapir Structures S.R.L. și ajunge, în final, în conturile personale deschise în Israel de Mazăre Radu Ștefan (95.000 euro la data de 13.09.2011) și Mazăre Alexandru (40.000 de euro la data de 13.09.2011 și alți 40.000 de euro în data de 06.12.2011, însă, întrucât acest cont fusese închis în luna

octombrie 2011, banii au intrat în contul celui de al treilea frate, Mihai Mazăre, cont deschis la aceeași bancă din Israel).

Acest fapt se impune cu certitudine, având în vedere că traseul banilor este urmărit și stabilit pe bază de documente bancare, rezultând următorul circuit:

Astfel, la data de 16.08.2011, Shapir Structures S.R.L. (societatea câștigătoare a licitației) a transferat către Larton Consultants Ltd Cipru (această societate era unicul asociat al societății Shapir Structures S.R.L.) suma de 250.000 euro reprezentând plata facturii nr. 2011030 (f. 336-350, vol. 29).

Cele două societăți, Shapir Structures S.R.L. România și Larton Consultants Ltd Cipru, trebuie privite ca o structură unitară, având în vedere faptul că societatea Larton Consultants Ltd era asociatul unic al societății Shapir Structures S.R.L., iar Avraham Morgenstern era administratorul societății Shapir Structures S.R.L. și, în același timp, împuternicit pe conturile societății Larton Consultants Ltd (după cum rezultă atât din declarația inculpatului, cât și din documentele bancare din Cipru-f. 21, vol. 18). De altfel, la percheziția domiciliară efectuată la sediul Shapir Structures S.R.L. a fost identificată o ștampilă cu impresiunea Larton Consultants Ltd. (f. 197, vol. 2), cu care inculpatul Morgenstern Avraham putea să întocmească orice documente provenind de la societatea Larton Consultants Ltd (cum ar fi facturi de plată către Shapir Structures S.R.L., anexe la astfel de facturi sau orice alte documente).

Potrivit anexei la această factură, din suma de 250.000 de euro, suma de 175.000 de euro reprezenta onorariu de succes (succes fee) pentru proiectul privind construirea ansamblului de locuințe sociale Henri Coandă și servicii privind depunerea, verificarea, controlarea și urmărirea ofertei pentru acest proiect; această sumă ajunge în contul din Cipru al societății Larton Consultants la data de 17.08.2011(f. 352, vol. 29).

Din această sumă este transferată suma de 173.012 euro în contul societății Melici Management din Liechtenstein, societate deținută de Schwartzberg Emilian, la data de 24.08.2011 (f. 353, vol. 29).

Ulterior, societatea Melici Management Inc. transferă suma totală de 175.000 de euro în conturile personale ale fraților Mazăre cu justificarea fees - (termen care în limba engleză înseamnă onorariu, justificare similară cu cea sub care aceeași sumă de bani a plecat de la câștigătorul licitației) – toate aceste aspecte rezultă și din concluziile experților contabili - f. 19-56, vol. 29.

Această sumă este transferată de Schwartzberg Emilian (din contul Melici Management) astfel:

- în contul personal al primarului **Mazăre Radu Ștefan** deschis la Israel Discount Bank, Sucursala 156, Netanya, Israel, suma de 95.000 euro la data de 13.09.2011

- în contul personal al lui **Mazăre Alexandru** deschis la aceeași bancă - Israel Discount Bank, Sucursala 156, Netanya, Israel, suma de 40.000 euro în aceeași dată, 13.09.2011;
- tot în contul personal al lui **Mazăre Alexandru** deschis la Israel Discount Bank, Sucursala 156, Netanya, Israel, Melici Management Inc. a mai transferat suma de 40.000 euro în data de 06.12.2011, însă, întrucât acest cont fusese închis în luna octombrie 2011, banii au intrat în contul celui de al treilea frate, **Mihai Mazăre**, cont deschis la aceeași bancă din Israel.

Ultima tranșă este plătită la data de 06.12.2011 și tot în luna decembrie 2011 se semnează contractul dintre RAEDPP Constanța și societatea ShapirStructures (cea de la care a plecat inițial suma de bani), ca urmare a câștigării licitației de către această din urmă societate.

Toate aceste transferuri nu au avut o justificare economică, în realitate acești bani constituind mita (*onorariu de succes* în exprimarea folosită în documentele ridicate de la ShapirStructures S.R.L.). Lipsa justificării economice a transferurilor succesive între societățile ShapirStructures S.R.L., LartonConsultantsLtd Cipru, Melici Management Inc și, în final, conturile personale ale fraților Mazăre rezultă din următoarele argumente:

- Suma de 175.000 de euro pleacă din contul societății Shapir Structures S.R.L. către conturile din Cipru ale lui Larton Consultants ltd cu justificarea onorariu de succes (*success fee*), fiind invocat contractul nr. 29/16.01.2009 încheiat între cele două societăți. Or, așa cum reține expertul desemnat în cauză, nu există rapoarte de lucru, situații de lucrări, care să justifice această plată; mai mult, anexa întocmită de prestator la factura nr. 2011030/11.08.2011 detaliază suma de 175.000 euro ca ”onorariu de succes”, fără a exista o corelație cu prevederile contractuale în ceea ce privește onorariul de succes (cu alte cuvinte, deși onorariul de succes este plătit în baza acestui contract, analizând prevederile acestui contract se constată că părțile nu au prevăzut plata de onorarii de succes, nici condițiile în care astfel de onorarii ar trebui plătite și nici cuantumul pe care ar trebui să le aibă astfel de onorarii);
- Ulterior, societatea Larton Consultants ltd transferă 173.012 euro la data de 22.08.2011 către beneficiar societatea Melici Management (societatea lui Schwartzberg Emilian), în conturile din Liechtenstein, cu explicația ”invoice” (în română *factură*), în condițiile în care această din urmă societate nu a prestat nici un serviciu societății Larton – după cum declară Morgenstern Avraham ”*rezultatul a fost zero*” – f. 78-88, vol. 1.
- Societatea Melici Management (compania lui Schwartzberg Emilian) transferă fraților Mazăre Radu Ștefan și Mazăre Alexandru suma de 175.000 de euro cu justificarea onorarii (*fees*); or, din analiza declarațiilor de avere făcută de Agenția Națională pentru Integritate, a rezultat că toate fondurile aferente conturilor din Israel ale celor doi inculpați nu au o proveniență licită (f. 200-298, vol. 35).

Probe care demonstrează scopul pentru care au fost dați acești bani, respectiv pentru asigurarea câștigării contractului privind construirea ansamblului de locuințe sociale Henri Coandă:

Scopul pentru care a fost dată suma de 175.000 de euro este înscris în anexa la factura nr. 2011030 din data de 11.08.2011, respectiv onorariu de succes pentru proiectul privind construirea ansamblului de locuințe sociale Henri Coandă. Acest scop a fost confirmat și de expertul desemnat în cauză în cuprinsul raportului de expertiză (f. 19-56, vol. 29).

De remarcat valoarea probatorie ridicată a acestui înscris care, provenind chiar de la persoanele implicate, reprezintă un „martor” obiectiv care explică rațiunea transferurilor succesive de bani, respectiv faptul că suma de 175.000 de euro este menită să garanteze câștigarea licitației pentru construirea campusului Henri Coandă. Spre deosebire de mărturia

unor persoane, care poate fi influențată de percepția subiectivă sau de trecerea timpului, înscrisurile nu prezintă aceste riscuri.

De subliniat că acest onorariu de succes este plătit de societatea Shapir Structures S.R.L. la data de 16.08.2011, în baza unei facturi emise la data de 11.08.2011, date la care încă nu fusese publicat în SEAP anunțul privind declanșarea procedurii licitației având ca obiect construirea acestui complex. Acest anunț a fost publicat în SEAP abia la data de 27.08.2011 (f. 218, vol. 7).

Așadar, societatea ShapirStructures S.R.L. nu doar cunoștea despre faptul că va fi organizată o licitație pentru construirea complexului social Henri Coandă înainte ca această informație să fie accesibilă publicului, prin publicarea în SEAP, dar era chiar sigură că va câștiga această licitație, plătind un onorariu de succes în acest sens.

O justificare similară (respectiv *fees* – onorariu) se păstrează și în ordinele de plată prin care societatea Melici Management, deținută de Emilian Schwartzenberg, transferă suma totală de 175.000 de euro în conturile lui Mazăre Radu Ștefan și Mazăre Alexandru.

Față de cele de mai sus este evident scopul cu care a fost dată, respectiv primită suma de 175.000 de euro – respectiv pentru asigurarea câștigării licitației pentru construirea campusului Henri Coandă de către societatea ShapirStructures S.R.L.

Probe referitoare la implicarea lui Elan Schwartzenberg (constând în faptul că, pe de o parte, a intermediat darea sumei de 175.000 de euro prin interpunerea pe traseul banilor a societății offshore Melici Management Inc și, pe de altă parte, a facilitat relația dintre Mazăre Radu Ștefan și Morgenstern Avraham, fiind prieten cu amândoi)

În primul rând, ajutorul acordat de Emilian Schwartzenberg este demonstrat de documentele bancare din care rezultă că societatea sa, respectiv Melici Management Inc., a intermediat transferul banilor dintre societățile Shapir Structures S.R.L. și Larton Consultants, pe de o parte, și conturile personale ale fraților Mazăre, pe de altă parte.

Circuitul financiar în cadrul căruia este interpusă societatea inculpatului Schwartzenberg Emilian este prezentat pe larg mai sus (la punctul *E.1.*).

Din acest circuit rezultă cum societatea inculpatului Schwartzenberg Emilian primește banii reprezentând comisionul de succes pentru câștigarea licitației de la societatea Larton Consultants, transferându-i ulterior în conturile fraților Mazăre din Israel.

Prezentarea fiecărei operațiuni bancare în parte din acest circuit, precum și a lipsei de fundament economic sunt prezentate mai sus.

În al doilea rând, ajutorul acordat de Emilian Schwartzenberg este demonstrat și de convorbirile telefonice purtate de acesta, din care rezultă că a intermediat legătura dintre primar și omul de afaceri. Totodată, inculpatul Schwartzenberg Emilian a participat la cea mai importantă întâlnire dintre cei doi – respectiv întâlnirea din data de 02.11.2011. La această întâlnire, Morgenstern Avraham îi cere acordul lui Mazăre Radu Ștefan ca societatea Shapir să depună o ofertă care depășea din punct de vedere financiar valoarea estimată de autoritatea contractantă a proiectului.

Sub aspectul vinovăției, este evident că Emilian Schwartzenberg cunoștea faptul că Mazăre Radu Ștefan era primarul Constanței și este evident că știa că, având în vedere această calitate, nu poate avea întâlniri private cu oameni de afaceri care intenționează să participe la licitații. În același timp, este evident că Emilian Schwartzenberg știa că edilul nu poate primi sume de bani de la acești oameni de afaceri cu titlul de onorariu.

În consecință, acționând în acest mod, inculpatul Emilian Schwartzenberg a realizat elementul material al infracțiunii reținute în sarcina sa.

În concluzie, s-a apreciat că la dosar există indicii și probe care indică suspiciunea rezonabilă că acuzațiile care i se aduc inculpatului sunt întemeiate:

Pe de altă parte, lăsarea în libertate a inculpatului prezintă pericol concret pentru ordinea publică, dată fiind modalitatea elaborată și disimulată în care s-ar fi săvârșit fapta și quantumul sumei care s-ar fi dat la mită.

S-a mai apreciat că toate acestea ar crea o stare de temere, de neîncredere în rândul societății civile în lipsa unei reacții ferme din partea justiției, introducându-se ideea periculoasă pentru ordinea de drept, că indivizilor petenți financiar nu li se poate întâmpla nimic în cazul eludării prevederilor legale.

Sunt astfel pe deplin întrunite condițiile prev. în art. 223 alin. 2 Cod procedură penală, pentru a se dispune arestarea preventivă a inculpatului.

Este întrunit și cazul de arestare preventivă la art. 223 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, pentru următoarele considerente:

S-a reținut că din actele aflate la dosarul cauzei rezultă că inculpatul Schwartzberg Emilian s-a ascuns, în scopul de a se sustrage de la urmărirea penală.

Astfel, în cauză s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de Schwartzberg Emilian la data de 07.04.2014 (f. 121-125, vol. 1)

Acest aspect nu a putut fi adus la cunoștința suspectului întrucât nu existau niciun fel de date referitoare la modul în care ar fi putut fi contactat și chemat în fața organului judiciar.

Astfel, potrivit informațiilor obținute din fișa de evidență a persoanelor, acesta nu figurează cu nicio adresă activă în România (f. 73-75, vol. 37).

La data de 3.11.2014, cu prilejul efectuării de acte de urmărire la care a fost invitat și avocatul ales al inculpatului Mazăre Radu Ștefan, Dancu Cătălin, acesta a arătat că este și avocatul lui Emilian Schwartzberg, fiind angajat recent în acest sens (f. 39, vol. 23).

În consecință, s-a trecut la îndeplinirea procedurii de citare a suspectului prin intermediul avocatului său ales, conform disp. art. 259 alin. (4) Cpp, întocmindu-se în acest sens un proces verbal semnat și de avocat (f. 39, vol. 23).

Prin adresa din data de 4.11.2014, dl. Dancu a arătat că Emilian Schwartzberg l-a împuternicit să îi reprezinte interesele doar în raport de autoritățile din Liechtenstein și că nu este împuternicit să îl reprezinte și în dosarul din România, astfel că nu se poate îndeplini procedura de citare prin intermediul său (f. 40, vol. 23).

Având în vedere aceste precizări, prin adresa din data de 10.11.2014, organul de urmărire penală i-a solicitat comunicarea unor date de contact, la care să poată fi citat suspectul Schwartzberg Emilian (f. vol. 23).

Dl. avocat Dancu a răspuns prin adresa 373 din data de 12.11.2014 că a discutat cu Emilian Schwartzberg și că acesta nu i-a încuviințat să comunice astfel de date (f. 46, vol. 23).

Având în vedere acest răspuns este evident că Emilian Schwartzberg, pe de o parte, a fost încunoștințat despre existența prezentei cauze și despre necesitatea prezenței sale în fața organului judiciar, și, pe de altă parte, acesta a refuzat să furnizeze organului judiciar datele sale de contact, sustrăgându-se în acest fel de la urmărirea penală efectuată împotriva sa.

Ulterior, la data de 28.12.2015, s-a procedat la citarea inculpatului Schwartzberg Emilian pentru data de 15.01.2016 la ultimele adrese la care a figurat în țară, rezultatul fiind la niciuna dintre aceste adrese inculpatul nu mai locuiește (f. 82-87, vol. 37).

La data de 10.02.2016 (f. 35, vol. 27), având în vedere disponerea unei expertize contabile, a fost din nou contactat dl avocat Dancu Cătălin, solicitându-i-se să comunice dacă, între timp, a fost desemnat avocat ales al lui Emilian Schwartzberg în prezentul dosar.

Dl. avocat Dancu a răspuns că nu a fost desemnat (f. 35, vol. 27).

La data de 11.02.2016, dl. avocat Dancu a pus la dispoziția organului de urmărire penală numărul de telefon al fratelui inculpatului Schwartzberg Emilian, ca fiind cea mai bună modalitate de contactare a inculpatului (f. 38, vol. 27)

În consecință, la data de 15.02.2016 a fost citat în calitate de martor fratele inculpatului, Schwartzberg Fabian, care însă nu a dorit să dea declarații (f. 24-27, vol. 27).

Conform procesului verbal din aceeași dată (f.28-30, vol. 27), s-a încercat citarea inculpatului Emilian Schwartzberg prin intermediul fratelui său Fabian Schwartzberg, însă acesta nu a dorit să primească citația.

În același timp, acesta nu a dorit să pună la dispoziția organului de urmărire penală adresa de e-mail a inculpatului, în vederea citării.

Fabian Schwartzberg a pus la dispoziția organului judiciar un număr de telefon la care a arătat că poate fi contactat Emilian Schwartzberg. S-a procedat la apelarea acestui număr **chiar în prezența martorului**, rezultatul fiind că apelantul nu a răspuns (f. 29, vol. 27).

Ulterior, s-a mai încercat (la datele de 15.02.2016, 3.03.2016, 4.03.2016, 13.05.2016) contactarea inculpatului la numărul de telefon indicat de fratele său, rezultatul fiind că telefonul era închis (f. 88-92, vol. 37).

În același timp, s-a procedat la citarea inculpatului și prin afișare la sediul organului judiciar pentru termenele din 09.02.2016, 17.02.2016, 26.02.2016, 16.05.2016 (f. 76-81, vol. 37).

Având în vedere cele de mai sus, s-a apreciat că este evidentă intenția inculpatului Schwartzberg Emilian de a se ascunde, pentru a se sustrage de la urmărirea penală, singura modalitate prin care ar putea fi adus în fața organelor judiciare fiind emiterea unui mandat de arestare preventivă pe numele acestuia.

Față de această situație, în baza art. 226 Cod procedură penală s-a admis propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și în baza art. 223 alin. lit. a și alin. 2 Cod procedură penală s-a dispus arestarea preventivă a inculpatului pe o durată de 30 de zile, începând cu data punerii în executare a mandatului de arestare preventivă.

Împotriva acestei încheieri, a declarat contestație inculpatul Schwartzberg Emilian, cauza fiind înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a II-a Penală, la data de 23.06.2016.

În motivarea contestației declarate, inculpatul Schwartzberg Emilian, prin motivele scrise depuse la dosar, a solicitat desființarea încheierii și anularea mandatului pentru următoarele motive: atât organelor de urmărire penală cât și judecătorului de drepturi și libertăți care a admis propunerea și a emis mandatul de arestare le-a fost cunoscut ori le putea fi cu ușurință cunoscut faptul că inculpatul nu are locuința în România.

Mai arată următoarele:

Pagina 60 a dosarului instanței de fond relevă verificarea făcută în sistemul de evidență a persoanelor și constatarea împrejurării că subsemnatul nu are domiciliu în România, că în istoricul adreselor de domiciliu/reședință figurează alte adrese decât cele la care în prezenta cauză s-a realizat citarea sa, și că este "cetățean român cu domiciliul în străinătate, fiind indicat statul Israel și data migrării ca fiind 01 ianuarie 1979;

Pagina 79 a dosarului instanței de fond constă într-o adresă a DGPMB Serviciul de Investigații Criminale în care ultima frază a paragrafului 2 este următoarea: "Din verificările efectuate până în prezent a rezultat faptul că inculpatul Schwartzberg Emilian a părăsit România, cu destinație necunoscută de organele de poliție.

Apreciază că este neîndoielnic că data la care a ieșit ultima oară din România a fost verificată și constatată ca fiind, cronologic, plasată mult anterior demersurilor (socotind aici și procedurile de citare) inițiate de organele de urmărire penală pentru arestarea sa. În concluzie, apreciind asupra datei la care se înregistrează ieșirea sa din România, nu se mai poate oricum considera că ar locui în România.

Pagina 56 a dosarului instanței de fond (pag. 52 a referatului cu propunere de prelungire) relevă o împrejurare deosebit de însemnată în cunoștința organelor de urmărire penală, procurorul semnatar al propunerii de arestare arătând:

"În același timp, un alt motiv pentru care este necesară prezența inculpatului în fața organelor judiciare este dat de faptul că potrivit practicii autorităților judiciare din Israel (țară al cărei cetățean este în prezent inculpatul Emilian Schwartzberg), extrădarea în vederea executării unei condamnări pronunțate într-o altă țară în urma unui proces desfășurat în lipsa condamnatului este extrem de dificilă."

Această aserțiune evidențiază reprezentarea organului de urmărire penală că s-ar regăsi în țara al cărei cetățean este, Israel. Teza extrădării nu poate fi pusă astfel în discuție decât în considerația statului în care se găsește și în care este depistat.

Pagina 50 a referatului cu propunerea de arestare preventivă (fila 53 _ verso a dosarului de instanță) relevă împrejurarea că la sfârșitul anului 2015 organele de urmărire penală aveau deja atestată împrejurarea că subsemnatul nu mai locuiesc la adresele din România la care de altfel a fost citat și în procedura privind cererea de arestare preventivă.

Astfel, la fila indicată, reprezentantul Parchetului arată: "Ulterior, la data de 28.12.2015 s-a procedat la citarea inculpatului Schwartzberg Emilian pentru data de 15.01.2016 la ultimele adrese la care a figurat în țară, rezultatul fiind la niciuna dintre aceste adrese inculpatul nu mai locuiește." Apreciază astfel că organele judiciare nu au îndeplinit procedura de citare în străinătate.

Având în vedere cele de mai sus, în sinteză că: potrivit evidențelor oficiale, nu are domiciliul în România, nu locuiește la adrese din România, astfel după cum organele de urmărire penală învederează în actele de la dosar, figurând cu ultima ieșire din România în urmă cu un timp considerabil, fiind cetățean al statului Israel, figurând cu domiciliul în Israel, apreciază că în mod obligatoriu organele judiciare ar fi trebuit să dea eficiență prevederilor art. 259 alin. 9 și 11 Cod de procedură penală., care reglementează citarea inculpatului în străinătate, pentru situația în care acesta nu locuiește în România.

A mai arătat că organele judiciare române au formulat multiple cereri de comisii rogatorii, inclusiv cu statul Israel, iar identificarea adresei de domiciliu cu care figurează în respectivul stat ar fi fost facilă, spre a se proceda la o citare firească în străinătate, potrivit procedurii.

Deși în paginile 49 - 51 ale referatului cu propunerea de arestare preventivă sunt expuse eforturile organelor de urmărire penală de a "il găsi", se poate înțelege că niciodată de fapt, pe durata cercetării și urmăririi penale nu sunt făcute mențiuni că organele de urmărire penală ar fi depus diligente pentru citarea sa la adresa de domiciliu, în străinătate.

Lectura dosarului instanței de fond arată că judecătorul de drepturi și libertăți a primit cauza la data de 20.05.2016, iar la data de 09 iunie 2016 a fost deja pronunțată soluția de admitere a propunerii DNA, nesocotindu-se necesitatea citării în străinătate și de asemenea termenele imperative la care se referă art. 259 alin. 11 C. Proc. Pen.

Apreciază astfel că propunerea dna privind arestarea mea a fost judecată și admisă cu încălcarea procedurii de citare.

În considerația celor ce preced, mai arată că exigențele art. 225 alin. 3 și 4 nu au fost îndeplinite în contextul judecării propunerii de arestare preventivă și în condițiile în care procedura de citare în străinătate nu a fost îndeplinită nici pe durata urmăririi penale până la acest moment, astfel că în cauză este incident cazul de nulitate absolută prev. de art. 281 alin. 1 lit. e) Cod de procedură penală.

Mai arată că despre încheierea atacată și mandatul emis a luat la cunoștință abia la data de 21 iunie 2016, prin intermediul avocatului său ales, care a obținut copia integrală a dosarului de instanță, după ce inculpatul a observat în mass-media informații de ordin aproximativ privind emiterea pe numele său a unui mandat de arestare în lipsă.

Totodată arată că mandatul apărătorului său ales, semnat al prezentei contestații, este limitat la susținerea, în cadrul contestației, a cazului de nulitate absolută rezultat din judecarea propunerii de arestare preventivă cu nelegala citare a sa.

Judecătorul de drepturi și libertăți, analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacată de inculpat, constată că este nefondată contestația, pentru considerentele care urmează:

Astfel, potrivit art. 202 alin. (1) C.p.p., *măsurile preventive pot fi dispuse dacă există probe sau indicii temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și dacă sunt necesare în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului ori a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni.*

Potrivit alin. (3) al art. 202 C.p.p., *orice măsură preventivă trebuie să fie proporțională cu gravitatea acuzației aduse persoanei față de care este luată și necesară pentru realizarea scopului urmărit prin dispunerea acesteia.*

De asemenea, conform art.223 alin. (1) și (2) C.p.p., măsura arestului preventiv poate fi luată de către judecătorul de drepturi și libertăți, în cursul urmăririi penale, (...) numai dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune și există una dintre următoarele situații:

a) inculpatul a fugit ori s-a ascuns, în scopul de a se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată, ori a făcut pregătiri de orice natură pentru astfel de acte;

b) inculpatul încearcă să influențeze un alt participant la comiterea infracțiunii, un martor ori un expert sau să distrugă, să altereze, să ascundă ori să sustragă mijloace materiale de probă sau să determine o altă persoană să aibă un astfel de comportament;

c) inculpatul exercită presiuni asupra persoanei vătămate sau încearcă să realizeze o înțelegere frauduloasă cu aceasta;

d) există suspiciunea rezonabilă că, după punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva sa, inculpatul a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune sau pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni.”

Măsura arestului preventiv poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune intenționată contra vieții, o infracțiune prin care s-a cauzat vătămarea corporală sau moartea unei persoane, o infracțiune contra securității naționale prevăzută de Codul penal și alte legi speciale, o infracțiune de trafic de stupefiante, trafic de arme, trafic de persoane, acte de terorism, spălare a banilor, falsificare de monede ori alte valori, șantaj, viol, lipsire de libertate, evaziune fiscală, ultraj, ultraj judiciar, o infracțiune de corupție, o infracțiune săvârșită prin mijloace de comunicare electronică sau o altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare și, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constată că privarea sa de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.

În ceea ce privește arestarea preventivă, jurisprudența relevantă a CEDO, precum cea din cauzele *Assanidzé împotriva Georgiei* cererea nr. 71503/01, *Pantea împotriva României*, *Irinel Popa și alții contra României* Cererile nr. 6289/03, 6297/03 și 9115/03, *Scundeanu împotriva României* Cererea nr. 10193/02 sau *Calmanovici împotriva României*, cererea nr. 42250/02 din 1 iulie 2008, prevede că art. 5 § 1 lit. c) din Convenție a fost încălcat de fiecare dată când instanțele nu au furnizat, motivele concrete care le-au determinat să adopte o astfel de măsură. De asemenea, Curtea observă că instanțele interne au obligația de a examina în mod individual situația inculpatului, profilul său personal și situația sa familială și posibilitatea adoptării uneia dintre măsurile alternative prevăzute de dreptul intern, conform

art. 5 § 3 din Convenție, care conține cerința ca autoritățile să țină seama de asemenea măsuri în măsura în care se pot aplica situației în cauză, iar acuzatul oferă garanții privind prezentarea la audiere. Instanța reține că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului au fost dezvoltate patru motive fundamentale pentru a justifica arestarea preventivă a unui acuzat suspectat ca ar fi comis o infracțiune: pericolul ca acuzatul să fugă; riscul ca acuzatul, odată repus în libertate, să împiedice administrarea justiției, să comită noi infracțiuni sau să tulbure ordinea publică. Pericolul de împiedicare a bunei desfășurări a procedurii penale nu poate fi invocat în mod abstract de autorități, ci trebuie să se bazeze pe probe faptice. La fel este și cazul tulburării ordinii publice: dacă un astfel de motiv poate intra în discuție din perspectiva art. 5 în anumite circumstanțe excepționale și în măsura în care dreptul intern recunoaște aceasta noțiune, el nu poate fi considerat ca relevant și suficient decât dacă se întemeiază pe fapte de natură să demonstreze că punerea în libertate a deținutului ar tulbura într-adevăr ordinea publică.

Probele în baza cărora poate fi dispusă arestarea preventivă nu trebuie să aibă forța probelor care sta la baza unei trimerii în judecată și, cu atât mai puțin, a unei soluții de condamnare, ci acestea trebuie să furnizeze o serie de date, informații verosimile și credibile care să susțină presupunerea rezonabilă conform căreia persoana față de care a fost declanșată urmărirea penală a săvârșit fapta/faptele de care este acuzată; exigența în analiza probelor sporește substanțial o dată cu necesitatea stabilirii vinovăției persoanei anchetate (Cauzele CEDO: *Murray contra Regatului Unit*, 14310/88, 28 octombrie 1994, *Tallat Tepe contra Turciei*, 31247/96, 21 noiembrie 2004, *Calleja c. Maltei*, 5274/01, 7 aprilie 2005). Lipsa inculpării sau a trimerii în judecată nu implică, în mod necesar, faptul că o privare de libertate nu urmărește un scop legitim care să fie conform cu art. 5 paragraf 1 lit. c. Existența unui asemenea scop trebuie să fie analizată independent de realizarea sa și art. 5 paragraf 1 lit. c nu presupune ca poliția să fi adunat suficiente probe pentru a putea formula o punere sub acuzare, fie la momentul arestării, fie în cursul perioadei privării de libertate (*Varga contra României*, 73957/01, 11 martie 2008, *Marturana contra Italiei*, 63154/00, 4 martie 2008, *Labita contra Italiei*, 26772/95, 6 aprilie 2004).

În baza dispozițiilor art. 223 alin.1 C.p.p., raportat la materialul probator administrat până la acest moment procesual, în cauză există probe care să justifice suspiciunea rezonabilă în sensul că inculpatul a fi săvârșit faptele de care este acuzat, având în vedere mijloacele de probă enumerate în propunerea de arestare și în încheierea atacată.

Totodată, sunt întrunite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 223 alin.1 lit.a și lit 2 Cod procedură penală, în sensul că pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea mai mare de 5 ani (pentru infracțiunile de complicitate la dare de mită prev de art 255 Cpen, legea prevede o pedeapsa de pana la 5 ani închisoare) iar pe baza evaluării gravității faptelor, a modului și a circumstanțelor de comitere a acestora, a anturajului și mediului din care inculpatul provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia se constată că privarea de libertate a inculpaților este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.

Faptele săvârșite sunt grave, având în vedere modalitatea de săvârșire și caracterul acesteia, ușurința cu care inculpatul le-a săvârșit și, nu în ultimul rând, pericolul concret pentru ordinea de drept perturbată în disciplina și predictibilitatea necesară funcționării unei instituții de stat.

Judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte va reține, în acord cu Judecătorul de drepturi și libertăți de la Tribunal, îndeplinită condiția existenței probelor din care rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a comis aceste infracțiuni din actele de urmărire penală întocmite până în prezent, enumerate în propunerea de arestare și în încheierea atacată.

Judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte subliniază faptul că luarea ori prelungirea unei măsuri preventive nu are semnificația stabilirii vinovăției acuzatului, prezumția de nevinovăție a acestuia fiind pe deplin respectată, în sensul că în continuarea procesului penal inculpații au dreptul să propună probe ce demonstrează nevinovăția lor, iar organele judiciare au dreptul și obligația să administreze și din oficiu astfel de probe.

Totodată, judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte ia act de faptul că gravitatea infracțiunii și reacția publicului față de aceasta ar putea determina tulburări sociale care pot justifica arestul preventiv al inculpatului. Prezervarea ordinii publice este apreciată ca un element pertinent și suficient pentru privarea de libertate a unei persoane, când se bazează pe fapte de natură să arate că lăsarea în libertate a respectivei persoane ar tulbura ordinea publică. Or, nu pot fi nesocotite realitățile sociale, căci ordinea publică poate fi înțeleasă și ca reacție a cetățeanului în raport de comiterea faptelor de natură penală, reacție ce poate fi una de neliniște preocupare și nemulțumire (cauza Letellier c Franța Hot din 26.06.1991)

Judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte conchide în sensul că în prezenta cauză sunt îndeplinite în cauză și cerințele art.202 al.3 C. pr. pen., în sensul că măsura arestării preventive este în continuare necesară pentru asigurarea bunei desfășurări a urmăririi penale și prevenirii comiterii altor infracțiuni, fiind proporțională cu gravitatea deosebită a acuzațiilor aduse inculpaților.

Nu în ultimul rând, fapta este de natură a **compromite prestigiul, autoritatea, credibilitatea organelor, instituțiilor, organismelor statului, serviciilor publice, precum și corectitudinea, cinstea funcționarilor care-și desfășoară activitatea în cadrul acestora, îndeplinind funcțiile încredințate.** În acest sens, **nu pot fi nesocotite realitățile sociale, ordinea publică trebuind a fi înțeleasă și ca reacție a cetățenilor în raport de comiterea faptelor de natură penală, sentimentul de insecuritate creat în rândul opiniei publice că justiția, cei care concurează la înfăptuirea ei, nu acționează îndeajuns împotriva infracționalității, sancționând prompt și eficient mai ales faptele de corupție, recrudescențe în societatea contemporană, din categoria cărora fac parte și cele imputate inculpaților.**

Prin prisma celor mai sus arătate, se constată că măsura arestării preventive a inculpatului se impune pentru o mai bună desfășurare a procesului penal, conform art.202 alin.1 C.p.p., iar circumstanțele personale ale acestuia (întrucât, față de cele anterior menționate, nu sunt de natură a determina judecătorul să se orienteze, la acest moment procesual, spre luarea unei alte măsuri preventive, mai puțin restrictive), vor fi avute în vedere cu ocazia soluționării în fond a cauzei, în măsura în care instanța se va orienta spre o soluție de condamnare.

În mod corect a reținut judecătorul fondului că în cauză este incident și cazul de arestare prev de art 223 alin 1 lit a) *Cpp, respectiv inculpatul a fugit ori s-a ascuns, în scopul de a se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată, ori a făcut pregătiri de orice natură pentru astfel de acte.*

Ab initio, judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel București precizează că inculpatul a fost citat în conformitate cu prevederile Codului român de procedură penală, potrivit cu care era suficientă citarea prin afișare la sediul organului judiciar a inculpatului, deoarece acesta nu avea o adresă cunoscută, autoritățile române depunând, pentru respectarea dreptului la apărare a inculpatului, diligențe suplimentare de înmânare a citației inclusiv prin intermediul rudelor/apărătorului ales după cum urmează:

Astfel, din actele de urmărire penală rezultă că la **data de 03.11.2014, cu prilejul efectuării de acte de urmărire penală la care a fost invitat și apărătorul ales al inculpatului Mazăre Radu Ștefan, avocat Dancu Cătălin,** acesta arătând că este și apărătorul avocatului lui Schwartzenberg Emilian, fiind angajat în acest sens.

Deoarece inculpatul avea cunoștință de desfășurarea urmăririi penale, s-a trecut la **îndeplinirea procedurii de citare a suspectului, prin intermediul avocatului său ales, întocmindu-se procesul – verbal, semnat și de avocat, la fila 39 din volumul 23 al dosarului de urmărire penală.**

Prin adresa din data de 04.11.2014, domnul avocat Dancu a arătat că inculpatul Schwartzberg Emilian l-a împuternicit să îl reprezinte doar în raport de autoritățile din Liechtenstein și că nu este împuternicit să îl reprezinte și în dosarul din România, astfel că nu se poate îndeplini procedura de citare prin intermediul său.

Față de aceste precizări, după cum rezultă din volumul 23, prin adresa din data de 10.11.2014, organul de urmărire penală i-a solicitat comunicarea unor date de contact la care să poată fi citat suspectul Schwartzberg Emilian. Apărătorul acestuia, avocat Dancu Cătălin, a răspuns, prin adresa nr.373/12.11.2014, **că a discutat cu clientul său și că acesta nu i-a încuviințat să comunice astfel de date.** Față de această împrejurare, este evident că inculpatul, pe de o parte, a fost încunoștințat despre existența prezentei cauzei și despre necesitatea prezenței sale în fața organului judiciar și, pe de altă parte, să furnizeze organului judiciar datele sale de contact, sustrăgându-se, în acest fel, de la urmărirea penală efectuată împotriva sa.

Ulterior, la data de 28.12.2015, s-a procedat la citarea inculpatului pentru data de 15.01.2016, la ultimele adrese la care a figurat în țară, **fiind singurele adrese efective de care avea cunoștință organul de urmărire penală, rezultatul fiind că la niciuna dintre aceste adrese, inculpatul numai locuiește.** (fila 82-87, vol. 37 al dosarului de urmărire penală).

La data de 10.02.2016 (fila 35, vol.27 dup), având în vedere dispunerea unei expertize contabile a fost din nou contactat domnul apărător Dancu Cătălin, solicitându-i-se să comunice dacă între timp a fost desemnat apărător ales al inculpatului. Avocatul a precizat că nu a fost desemnat.

Conform **procesului-verbal din aceeași dată, respectiv din 15.02.2016, s-a încercat citarea inculpatului prin intermediul fratelui său Fabian Schwartzberg,** însă acesta nu a dorit să primească citația și nici să pună la dispoziția organului de urmărire penală adresa de email a inculpatului în vederea citării. Fratele acestuia a pus la dispoziția organului judiciar un **număr de telefon la care a arătat că poate fi contactat inculpatul. S-a procedat și la apelarea acestui număr, chiar în prezența martorului, rezultatul fiind că apelantul nu a răspuns.**

Inculpatul a refuzat chiar datele de contact ale procurorului, întrucât, ulterior, s-a încercat, în mod repetat (15.02.2016, 03.03., 04.03.2016, 15.05.2016) contactarea inculpatului la numărul de telefon indicat de fratele său. S-a procedat la citarea inculpatului și prin afișare la sediul organului judiciar. Astfel, rezultă reaua intenție a inculpatului de a se ascunde pentru a se sustrage de la urmărirea penală.

Cu ocazia soluționării propunerii de arestare preventivă, inculpatul a fost citat la adresele indicate atât în satul [REDACTAT], Județul Ilfov, cât și în București, Sector [REDACTAT], precum și la numărul de telefon indicat de frate, după cum rezultă din filele 60, 63, 68 ale dosarului Tribunalului București prin care a fost soluționată de judecătorul de drepturi și libertăți propunerea de arestare preventivă.

La fila 75 a aceluiași dosar rezultă că poliția s-a deplasat la această adresă, rezultatul fiind că de 7-8 ani, inculpatul nu mai locuiește acolo, fără a se furniza o adresă concretă.

La fila 77, prin dispoziția Inspectoratului General al Poliției Române din data de 10.06.2016, rezultă că inculpatul este urmărit la nivel național și a părăsit România cu destinație necunoscută.

În raport cu aceste împrejurări de fapt, criticile formulate de apărătorul inculpatului prin care solicită constatarea nulității absolute sunt vădit nefondate, câtă vreme, atât organul

de urmărire penală, cât și judecătorul de drepturi și libertăți nu au avut date pentru citarea la o adresă concretă a inculpatului.

Pe cale de consecință, în cauză, s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 259 alin.5 C.p.p., față de împrejurarea că, potrivit art. 225 alin.4 C.p.p., inculpatul s-a sustras de la urmărirea penală și a refuzat să pună la dispoziția organelor de urmărire penală datele de contact, precum și să contacteze procurorul, deși avea cunoștință despre indicarea unei eventuale adrese.

În plus, depoziția fratelui inculpatului a avut ca obiect tocmai garantarea dreptului la apărare a inculpatului prin aflarea datelor de contact ale acestuia pentru exercitarea efectivă a dreptului la apărare de către inculpat.

Totodată, la momentul soluționării propunerii de arestare preventivă, nu au existat date concrete în legătură cu domiciliul efectiv al inculpatului, nici măcar prin înscrisurile la care s-a făcut referire de apărătorul inculpatului.

În ceea ce privește soluționarea prezentei contestații, Curtea ia act că pentru prima dată apărătorul inculpatului a indicat o adresă la care s-ar afla inculpatul în Israel, judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel București, soluționând, pe fond contestația, a dat curs citării la această adresă, citare care a fost efectivă, după cum rezultă din dovada de îndeplinire a procedurii de citare: or, rezultatul acestei proceduri de citare denotă și accentuează intenția vădită a inculpatului de a se sustrage urmării penale, întrucât, deși a avut, în mod concret, și de data aceasta despre desfășurarea procesului penal, nu s-a prezentat în fața judecătorului de drepturi și libertăți din România.

Potrivit înscrisului depus de DNA la data de 18.08.2016, rezultă că pentru a se sustrage consecințelor faptelor sale, este suficient ca inculpatul să se asigure că nu părăsește teritoriul statului Israel, pe perioada desfășurării procesului și, ulterior, până la împlinirea termenului de prescripție a executării în cazul aplicării unei pedepse. În consecință, este necesară asigurarea prezenței inculpatului la procedurile ce se desfășoară în prezenta cauză pentru a evita pronunțarea unor hotărâri de condamnare în lipsă. Având în vedere atitudinea inculpatului, vădit de sustragere de la urmărire penală, singura modalitate prin care se poate asigura prezența acestuia pe teritoriul României este arestarea sa preventivă.

De asemenea, măsura dispusă de judecătorul de drepturi și libertăți este în concordanță cu art. 5 și 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, încadrându-se în excepțiile consacrate la drepturile fundamentale, devreme ce s-au depus toate diligențele din partea autorităților judiciare române pentru citarea legală a inculpatului, însă a rezultat că acesta se sustrage de la urmărirea penală.

Pe cale de consecință, se constată că măsura arestului preventiv se impune a fi menținută cu respectarea prevederilor legale și nu se impune luată o măsură preventivă mai ușoară, întrucât aceasta nu ar fi suficientă pentru realizarea scopului prevăzut la art. 202 alin. (1) C. proc. pen.

Menținerea măsurii arestului preventiv nu alterează prezumția de nevinovăție și nici dreptul inculpatului de a fi judecat într-un termen rezonabil, limitarea libertății acestuia încadrându-se în dispozițiile și limitele legii.

Pentru toate aceste motive, Judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții, în baza art. 425 ind. 1 alin. 7 pct 1 lit b Cod de procedură penală, va respinge ca nefondată contestația formulată de Emilian Schawrtzenberg împotriva încheierii de ședința din 09.06.2016 pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală, în dosarul nr. 19159/3/2016.

În baza art.275 alin 2 C pr pen, va obliga contestatorul la plata sumei de 500 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

**ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

In baza art. 425 ind. 1 alin. 7 pct 1 lit b Cod de procedură penală, respinge ca nefondata contestația formulată de Emilian Schawrtzenberg împotriva încheierii de ședința din 09.06.2016 pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală, în dosarul nr. 19159/3/2016.

In baza art.275 alin 2 C pr pen, obliga contestatorul la plata sumei de 500 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Definitiva.

Pronunțata astăzi, 20.09.2016, în camera de consiliu.

**Judecător de drepturi și libertăți,
Camelia Bogdan**

**Grefier,
Dana Maria Popescu**

Red.B.C

Th.red.N.S.M.

Ex.2/13.06.2016

Tribunalul București – Secția I Penală

Judecător de drepturi și libertăți – T.L.S.